

עמ"ת 33009/08/16 - מדינת ישראל נגד שמעון ישראל סרויה

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 33009-08-16 מדינת ישראל נ' סרויה
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת ענת זינגר
העוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	שמעון ישראל סרויה

העוררת באמצעות עו"ד א. פדן ו/או ג. קליימן ואח'

המשיב באמצעות עו"ד מ. עירוני ו/או מ. נופר עמון ואח'

החלטה

בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ש. הרבסט) אשר ניתנה ביום, 11.8.16, בת.פ. 28198-01-16. במסגרת ההחלטה נשוא הערר - הורה בית משפט קמא על פתיחת "חלונות" במעצר באיזוק אלקטרוני, בו היה נתון המשיב כך שיותר לאחרון לצאת לעבודה בימים א-ה, בין השעות 5:45 ועד לשעה 19:00 - בליווי מעסיקו מר סמי לוי אשר יחתום על ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪.

1. כתב האישום בעניינו של המשיב ונוספים, הוגש **ביום 14.1.16**. עניינו של כתב האישום המקורי באירועים בגנים יוחסו למשיב עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית וכן עסקה אחרת בסם מסוכן.

2. במסגרת בקשה למעצר המשיב והאחרים - עד תום ההליכים, מצא בית משפט קמא (כב' השופט הבכיר מ. כדורי) בהחלטה **מיום 18.1.16**, בתיק מ"ת 28165-01-16 - לעצור את שני המעורבים הנוספים, אך לשחרר את המשיב דנן לחלופת מעצר - של מעצר בית מלא, בבית חמותו בבית שמש, בתוספת ערבויות שנקבעו. ביסוד האבחנה בין המעורבים עמדה הערכתו כי התשתית הראייתית לכאורית, ביחס למשיב דנן, הינה חלשה יותר. ערר שהוגש על אותה החלטה נדחה **ביום 1.2.16** בבית משפט זה ע"י כב' השופט מ. יועד הכהן בעמ"ת 39839-01-16.

3. **ביום 2.3.16** נעצר המשיב עת הפר את תנאי השחרור. לפי הנטען הוא גם ביצע סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין. בעניינים אלה הוגש כנגדו כתב אישום נוסף, במסגרת ת.פ. 27917-03-16, במקביל הוגשה גם בקשה לעיון חוזר בעניין שחרורו דלעיל. בית משפט קמא בהחלטתו **מיום 16.3.16**, בתיק מ"ת 28165-01-16 (כב' השופט הבכיר מ. כדורי), לא קיבל את הבקשה לבטל את השחרור לחלופה. בית משפט קמא מצא להסתפק בחילוט סך של 4,000 ₪ מהסכום שהופקד והוסיף הוראה להפקיד סך נוסף של 7,000 ₪, כתנאי לשחרור

המשיב. בית משפט ציין כי אף שקיימות ראיות לכאורה ביחס לנטען באישום הנוסף, יש באלו חולשה. בנוסף מדובר באירועים שבוצעו בתוך שבועיים בלבד. בשלושה מקרים יצא המשיב רק מפתח ביתו למרחק קטן ובאחד המקרים נסע במונית מס' דקות.

4. ערר שהוגש על ההחלטה האחרונה התקבל באופן חלקי, עת הורה בית משפט זה (כב' השופט ד. טפרברג), בהחלטה **מיום 20.3.16**, בעמ"ת 39279-03-16 - כי המשיב לא יוחזר למעצר, אך סכום החילוט יעמוד על 10,000 ₪ ויופקד סך נוסף של 10,000 ₪.

5. במסגרת בש"פ 2295/16, התקבל באופן חלקי ערר המדינה על ההחלטה האחרונה. כב' השופט ח. מלצר, בהחלטה **מיום 25.3.16**, הורה כי התיק יוחזר לבית משפט שלום להשלמת הליכים, אשר מכוחם ישהה המשיב בביתו במעצר בתנאי איזוק אלקטרוני, לאחר קבלת תסקיר. בסופו של יום, אכן לא הוחזר המשיב למעצר מלא, אלא שהה במעצר בביתו, בתנאי איזוק אלקטרוני.

6. בהמשך, ביקש המשיב ביחד עם יתר המעורבים, עיון מחדש בהחלטות שניתנו בעניינם במסגרת הבקשה למעצרים עד תום ההליכים. הבקשות נדחו בהחלטה **מיום 24.5.16** (כב' השופט א. קורנהאוזר). על אותה החלטה הוגש ערר, אשר בכל הנוגע למשיב שבפני לא התקבל. בעניין זה, ר' החלטת כב' השופט ר. יעקובי **מיום 5.6.16** בעמ"ת 59326-05-16. ערכאת הערעור גרסה כי צדק בית משפט קמא בסוברו כי באשר למשיב דנן, לא חלף זמן המספק לבחינת תנאי המעצר מחדש, "כך במיוחד כשמדובר בבקשה לשינוי דרסטי של המצב (ממעצר בפקא"ל לשחרור בתנאים שיכללו אפשרות לצאת לעבודה)" (ר' סעיף 6 להחלטה). בעת מתן אותה החלטה היו קבועים מועדי הוכחות בתיק העיקרי לחודש יוני, אם כי בית המשפט היה מודע לאפשרות שאלו לא יתקיימו. בית משפט הוסיף וציין בנסיבות אלה כי יש לקוות שגם אם יידחו הדיונים שנקבעו, יהיה הדבר למועדים קרובים וכי יהיה בכך להקל את המצוקה הנגזרת ממצב הדברים הנוכחי.

7. **ביום 22.6.16** נדונה שוב בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר של המשיב תחת איזוק אלקטרוני. ביסוד האמור עמדה העובדה שאכן בוטל מועד הוכחות שנקבע לחודש יוני. המשיב ביקש לצאת לעבודה. בית משפט קמא (כב' השופט הבכיר מ. כדורי), לא מצא לקבל את הבקשה בהעירו כי אין מקום לבקשה חוזרת, מספר ימים לאחר שניתנה ההחלטה הקודמת. הבנתו להחלטה האחרונה שניתנה בבית המשפט המחוזי הייתה שלא די בכך שיבוטלו מועדי הוכחות, כדי להגיע לתוצאה שונה. עוד העיר כי בכל מקרה, נקבע גם מועד הוכחות ליום 18.7.16 ולא מדובר במועד רחוק.

8. שוב הוגש ערר ואף ערר זה נדון בפני כב' השופט ר. יעקובי, זאת במסגרת - עמ"ת 64991-06-16. ההחלטה ניתנה **ביום 3.7.16**. ערכאת הערעור ציינה כי אף שאינה זוקפת כנגד המדינה את ביטול מועד הוכחות, הרי שיש לתת את הדעת לכך שנותר רק מועד הוכחות אחד לפני הפגרה. לאור הימשכויות, הצפויות בהמשך ניהול התיק העיקרי ובכלל זה הפגרה - "יש מקום עתה לפתוח פתח אפשרי לשינוי המצב הנוכחי זאת באמצעות תסקירי מעצר משלימים אשר יתייחסו לגבי כל אחד מהעוררים לאפשרות יציאה לעבודה (מלאה או חלקית) במסגרת חלונות בפקא"ל או שינוי סטטוס ממעצר בפקא"ל לשחרור בתנאים הכוללים אפשרות של יציאה לעבודה". הערר התקבל במובן זה ששירות המבחן התבקש להגיש תסקירים משלימים, לאחר שיתקבלו מב"כ המשיבים שם פרטי מקומות העבודה המבוקשים. נקבע שעורר אשר בעניינו יתקבל תסקיר חיובי, יהא רשאי להגיש בקשה עדכנית לעיון חוזר ובמקרה כזה יתבקש בית משפט השלום, לקבוע דיון בהקדם האפשרי. יצוין כי בדיון היום בפניי, טענה ב"כ העוררת שביסוד אותה החלטה עמד באופן ברור דבר ביטול מועד ההוכחות בחודש יוני והנחה כי בנסיבות אלה צפויה עוד תקופה לא קצרה עד לתום ההתדיינות בתיק העיקרי. לתמיכה

בטענה זו היא הציגה את מסמך הבקשה לעיון החוזר הנוסף וכן את כתב הערר.

9. במסגרת התיק העיקרי (ת"פ 28198-01-16), הורשע בינתיים המשיב, במסגרת הסדר **ביום 18.7.16**. בגדר ההסדר תוקן גם כתב האישום והמשיב הורשע בעבירה של עסקה אחרת בסם מסוכן. מעובדות כתב האישום ניתן לראות כי נרכשו במסגרת העסקה סמים מסוג חשיש במשקל נטו של 1,171.92 גרם, כנגד סך של 10,000 ₪.

10. בעניינו של המשיב שבפני התקבל תסקיר כאמור. התסקיר **נערך ביום 20.7.16** ואני מפנה לאמור בו. ראוי להדגיש כי צוין שהמשיב הוזמן לבדיקה לאיתור שרידי סמים, אך טרם התקבלו תוצאותיה וכן טרם התקבל דוח הפרות מהמנהלת. צוין עוד כי בתסקיר קודם הונחה מסוכנות גבוהה וזו הינה הערכה, אף היום. עם זאת, קיים קושי כלכלי שפורט וחשש כי דווקא מצב זה, עלול לגרום לחזרה להתנהגות הבעייתית. הובא בחשבון שהוצע מעסיק סמכותי אשר להערכת שירות המבחן, לא יהיה מוכן לקבל בעיות משמעת מצד עובדיו ולסכן את מעמדו ועסקו. בהמשך לכך נוכח העובדה שבינתיים ניתנה הכרעת הדין, הייתה בסופו של יום, המלצה להסיר את האיזוק האלקטרוני, להוסיף את המעסיק כמפקח ולאפשר למשיב לצאת לעבודה תחת האיזוק הנ"ל. האמור הותנה בבדיקה לאיתור סמים אשר תוצאותיה יעידו על ניקיון מסמים. הומלץ להשאיר את מעצר הבית בשעות הלילה בלבד ולהותיר את יתר התנאים.

אעיר כבר כעת כי בדיון שהתקיים בפני היום - עלה שאותה בדיקה לאיתור שרידי סמים, טרם התקיימה וממילא גם טרם התקבלו תוצאותיה. באשר לדו"ח ההפרות, הציגה ב"כ העוררת במהלך הדיון דו"ח ממנו ניתן ללמוד על הפרה של מספר דקות ביום 21.4.16. המשיב טען כי הדבר היה כרוך במיקום קו בזק שלא כלל את הגינה. המשיב התפלא שלא מצוינות עוד הפרות דומות שהיו באותן נסיבות. לדבריו עד להתקנת קו נוסף, הוא נאלץ אכן שלא לצאת יותר לאותו טווח.

11. **ביום 11.8.16** התקיים דיון על יסוד התסקיר במסגרת התיק העיקרי (כב' השופט ש. הרבסט). בית משפט קמא סבר כי עליו לקיים את הדיון במתווה ההחלטה של כב' השופט יעקובי. מתווה לפיו בשל התמשכות ההליכים בתיק, יש לבחון באמצעות תסקירי מעצר משלימים, את האפשרות לצאת לעבודה מלאה וחלקית במסגרת חלונות באיזוק האלקטרוני, או שינוי הסטאטוס ממעצר באיזוק אלקטרוני לשחרור בתנאים, הכוללים אפשרות של יציאה לעבודה. בימ"ש ציין כי עת ניתנה אותה החלטה בערכאת הערעור, אכן היה נראה כאילו סופו של התיק רחוק מן העין. מאז חלף גם חודש. בית המשפט היה מודע לכך שאין שינוי בהערכת רמת המסוכנות והדבר מלמד על צורך בפיקוח צמוד. ברם הוא סבר כי אותו פיקוח יכול להינתן גם באמצעות פיקוח אנושי אשר יחליף במועדים הרלוונטיים את האיזוק האלקטרוני. עוד צוין כי המשיב שוהה בתנאי איזוק כבר זמן לא מבוטל ויש ממש בחשש שהקושי הכלכלי הכרוך בכך, עלול לגרום אף לעליית המסוכנות. מנגד מצא בית משפט קמא גם טעם בחששות העוררת דנן. תוך ציון העובדה שקיימת כבר הרשעה ואף מועד לשמיעת הטיעונים לעונש (15.11.16).

12. בית משפט ציין כי לאחר התלבטות והיסוס, הוא סבור שיש להקל בתנאי השחרור של המשיב והאחר שנדונו בפניו, מחמת מספר נימוקים:

1. הנאשמים מודעים לעובדה כי הפרה כזו או אחרת של תנאי מתנאי שחרורם עשוי להשפיע לא רק על תנאי השחרור גופם, אלא אף על העונש אשר יוטל עליהם בתיק זה. יש בידיעה כזו כדי ליצור הרתעה נוספת ומשמעותית.

2. חלוק הזמן - הנאשמים מצויים במעצר בית מלא מזה כשישה חודשים, ויש בתקופה זו כדי לשנות את נקודת האיזון בכל הכרוך במסוכנות העולה מהם.

3. החלטתו של כב' השופט יעקובי, אשר הצדדים לא עררו עליה, מלמדת כי יש לבחון אפשרות שכזו באופן רציני ומעמיק באמצעות תסקירי שירות המבחן."

13. הוא מצא עם זאת להותיר את האיזוק האלקטרוני, תוך פתיחת חלון לצורך עבודה, לאחר שגם התרשם בצורה ישירה מהמפקח שהוצע למשיב. לאחר שדן בעניינו של מעורב אחר, הוא אמר באשר למשיב דן את הדברים הבאים:

"בכל הכרוך בעניינו של הנאשם 2, הרי שבנדון זה ההתלבטות אף גדולה יותר. מדובר במי שהפר מספר פעמים את תנאי שחרורו ואף הוגש נגדו כתב אישום בדבר עבירת סם נוספת, אולם החלטתו של כב' השופט יעקובי היא הקובעת את המתווה בעניין זה, ומשכך ראיתי להקל בתנאי שחרורו באופן שיתואר להלן:

1. האיזוק האלקטרוני ימשיך ויעמוד בתוקפו, אולם יפתחו בו "חלונות" כפי שיתואר להלן:

א. בימים א' עד ה' אשר הינם ימי חול, ואינם ימי חג, מועד או חול המועד וזאת בין השעות 05:45 עד לשעה 19:00.

ב. בכל הכרוך בימי שישי, יגיש המעסיק תכנית מוסדרת וחודשית באשר לימי שישי בתחילתו של כל חודש והחלטה בעניין זה תינתן.

ג. ביתר שעות הלילה וביתר הימים אשר אינם ימי עבודה כפי הגדרתם בסעיף א', יוותרו תנאי השחרור כשהיו.

2. בעת שייצא הנאשם 2 לעבודתו הוא יפוקח בידי מר סמי לוי מס ת"ז 024046450, אשר ייקחהו מביתו ויחזירו לשם בתום יום העבודה, כאשר בכל העת הוא מפקח עליו ומצוי עמו. ככל שביום עבודה כזה או אחר ייעדר המפקח, תינתן הודעה מוקדמת בעניין זה למאשימה והנאשם 2 ישהה באותם תנאי שחרור בהם הוא שרוי היום.

3. להבטחת תנאים אלו יחתום המעסיק המוצע, מר לוי, על ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪. יתר הערבויות וההפקדות בתיק זה ימשיכו ויעמדו להבטחת תנאי השחרור.

4. תוקף החלטתי זו מיום 15.8.2016 בשעה 05:45 בבוקר.

5. מובהר לנאשם 2 כי כל הפרה ולו הקטנה ביותר של כל תנאי מתנאי שחרורו עשויה להביא למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו ואף להשפיע על העונש אשר יינתן לו בסופו של ההליך.

על החלטה זו הוגש הערעור שבפניי.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים (ר' המפורט בערר וכן בפרוטוקול הדיון מהיום) אני סבורה שיש מקום לקבל הערר ולבטל את ההחלטה מיום 11.8.16 ולהלן עיקרי טעמיי;

14. ברי מעיין בהחלטת בית משפט קמא, כי זה ראה עצמו במובן מסוים כבול להחלטה האחרונה אשר ניתנה על ידי כב' השופט יעקובי ביום 3.7.16. בית משפט קמא ציין יותר מפעם אחת כי הוא פועל במתווה אותה החלטה. נראה כי בימ"ש קמא סבר שאותו מתווה היה כי התמשכות ההליכים, מצדיקה שקילת אפשרות לצאת לעבודה, ככל שיתקבל תסקיר התומך בכך. התרשמותי מקריאת ההחלטה הינה כי בית משפט קמא, ראה עצמו אפוא כבול במידה מסוימת ולו מבחינת כיבוד הערכאה שמעליו. כך, למרות שציין את לבטיו ובעניין המשיב שבפני "התלבטות אף גדולה יותר", ראה עצמו כמעין נאלץ להגיע למסקנתו, לנוכח המתווה שהוכתב בערכאה מעל.

15. לטעמי די בעובדה שחל שינוי משמעותי, מאז ניתנה החלטת כב' השופט יעקובי, כדי שבית משפט קמא יראה עצמו משוחרר ממנה. הסקירה דלעיל מלמדת כי ביום 5.6.16 סברה ערכאת הערעור שלא חלף זמן מספק לבחינת תנאי המעצר מחדש. אותה עמדה ניתנה על אף שהייתה מודעות, כבר אז, לכך שאחד מהמועדים שנקבעו לשמיעת הראיות בחודש יוני עשוי להתבטל. נראה כי השינוי בעמדת ערכאת הערעור, בהחלטה הסמוכה, ביום 3.7.16 - היה נעוץ בכך שעלה אז כי קיים רק מועד אחד לשמיעת ההוכחות לפני פגרת הקיץ. ממילא העריך כב' השופט יעקובי ששמיעת הראיות תימשך עוד תקופה לאחר הפגרה ולאחר מכן יהא גם צורך להמתין לסיכום הטענות ומתן הכרעת הדין. כאמור לעיל, בעת הדיון היום הוצגו טענות המשיב בבקשה האחרונה לעיון חוזר וכן בערר שהונח בפני כב' השופט יעקובי ואלה מלמדים שאכן מרכז הכובד ניתן לביטול מועד ההוכחות בחודש יוני.

16. הנחת כב' השופט יעקובי בדבר התמשכות ההליכים, התבטלה למעשה עת, התקבל, בסופו של יום, הסדר ובמסגרתו הודה המשיב בכתב אישום מתוקן, עוד ביום 18.7.16. לאחר שניתנה הכרעת הדין ונקבע כבר מועד לטיעונים לעונש ובמידת הניתן גם מתן גזר דין (בחודש נובמבר 2016), נראה כי ראוי היה להתמיד בהחלטה שניתנה בערר ביום 5.6.16. מכל מקום, ברור כי בנסיבות בהן חל שינוי עובדתי משמעותי זה (של הודאה ומתן הכרעת דין), לא היה מקום שבית משפט קמא יראה את עצמו כבול להחלטת ערכאת הערעור, בבחינת כיבוד ערכאות.

17. לגופם של הדברים - יש לתת משקל לעובדה שגם בתסקיר הנוסף נותרה עמדת שירות המבחן כפי שהייתה בתחילה, בדבר מסוכנות גבוהה של המשיב. מקום בו קיימת מסוכנות ברף זה, בעוד ההליך עתיד להסתיים בגזר דין בתוך כשלושה חודשים, הרי השיקול של קושי כלכלי (בנסיבות העניין בגין השכר של אותם חודשים ספורים), על אף שהוא שיקול ראוי, מכל מקום אין הוא - בעל המשקל העיקרי, בגדר המאזן הנערך. בהקשר זה אני מוצאת להפנות גם לרישום הפלילי של המשיב אשר הונח לפני היום במהלך הדיון. אפנה לעבירות החמורות בהן הורשע המשיב בשנת 2013, בבית משפט זה ואשר בגין הוטל עליו בין השאר מאסר בפועל ל- 36 חודשים.

18. בבית משפט העליון הובעה עמדה כי כאשר נמצא עצור במעצר בית, באיזוק אלקטרוני לא ניתן לאפשר את יציאתו לעבודה ובמיוחד כך כאשר מדובר על בקשה לצאת מתחום האיזוק למספר רב של שעות. כב' השופטת ע' ברון ציינה בבש"פ 966/16 **מוחמד זידאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.2.16 ופורסם בנבו) כי במקרה של איזוק אלקטרוני, הרי בטרם שתישקל אפשרות לצאת לעבודה - "על העצור בתנאי איזוק אלקטרוני, להראות כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה כך שאין צורך באמצעי זה. רק אז, עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ועל שחרור לחלופת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ"עצור" ל"משוחרר בתנאים מגבילים", ויכול שתישקל במקרים המתאימים האפשרות לצאת לעבודה".

19. עוד אני מוצאת להפנות לדברי כב' השופט י. דנציגר, שנאמרו באוביטר בבש"פ 1719/16 **מדינת ישראל נ ג ד גרנביץ'** (ניתן ביום 2.3.16 ופורסם בנבו) כדלקמן: "לא ראיתי לנכון לקבוע קביעות עקרוניות בשאלה שאותה ביקשה המדינה להעלות - קרי; האם יש אפשרות להותיר את הסטטוס של מעצר בפיקוח אלקטרוני ובה בעת להתיר למי שעצור בפיקוח אלקטרוני לצאת לעבודה למשך שעות ארוכות מידי יום ביומו? - הגם שנוטה אני לדעה כי התשובה לשאלה ברוב רובם של המקרים צריכה להיות שלילית".

20. אכן קיימת גם עמדתו של כב' השופט ח. מלצר כפי שבאה לידי ביטוי בבש"פ 2296/16 **ברטו חג'אג' נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 15.5.16 ופורסם בנבו), לפיה קיימת אכן אפשרות לחלונות ליציאה לעבודה גם בעת

איזוק אלקטרוני אך זאת - "במקרים יוצאי דופן שיימצאו מתאימים לכך..." כאשר הודגש כי אפשרות זו אינה מהווה את הכלל אלא את המקרה החריג. בכלל השיקולים שמנה כב' השופט מלצר הוא ציין שיש לבחון "האם "אורכו" של "חלון היציאה" המבוקש אינו פוגע בתכלית המעצר לפיקוח אלקטרוני ושלום הציבור, יתר על המידה, בהשוואה לגריעה מזכויותיו של העציר".

21. לטעמי לא היה מקום לאפשר את היציאה לעבודה במקרה דנן בשים לב לפסיקה דלעיל. ככל שמדובר בעמדה שלא ניתן להתיר את היציאה לעבודה, תחת מעצר באיזוק אלקטרוני וללא שזה מבוטל ונקבעת תחתיו חלופת שחרור - הרי שהדברים ברורים.

עם זאת, נראה כי יש להגיע לאותה מסקנה, גם בשים לב לגישתו של כב' השופט ח. מלצר. אין אני סבורה שמקרה בו עומד שירות המבחן על עמדתו כי מדובר במסוכנות גבוהה, הוא בגדר אותם מקרים חריגים ויוצאי דופן בהם על אף הותרת האיזוק, יאפשר בית משפט יציאה לעבודה. הטעם בתסקיר בדבר קושי כלכלי שעלול לגרום להידרדרות - אינו בעל משקל רב, עת מדובר על תקופה קצובה של כשלושה חודשים. עוד אין אני סבורה שראוי שהמקרה דנן, יהא בכלל אותם מקרים יוצאי דופן בהם תאושר יציאה לעבודה, חרף ההוראה על מעצר באיזוק אלקטרוני - בשים לב לכך שלא מדובר בחלונות יציאה סבירים, אלא למעשה ביציאה לעבודה מהשעה 05:45 ועד השעה 19:00. נראה כי פרק הזמן שהיה אמור להוות "חלון" נהפך בנסיבות אלה לחלון הפתוח לרווחה, יתר על המידה.

22. אני מוצאת להפנות עוד לדברי המשיב בדיון האחרון בפני כב' השופט הרבסט (ר' בשולי עמ' 24 ובראש עמ' 25), שם התייחס לטעמי בזלזול רב מידי לאותן הפרות קודמות שבוצעו על ידו. הפרות אשר יוזכר כי בעטיין בחר בית המשפט העליון, בשבתו כערכאת ערעור שנייה - להורות על איזוק אלקטרוני (בשונה ממשטר השחרור לחלופת מעצר שנהג עד לאותה החלטה). כך אמר המשיב: "לגבי ההפרות, אני הייתי בכניסה לדלת, יש לי 5 ילדים ואני יצאתי לעשן מחוץ לבית. אם זה הפרות, אני מפר כל יום. מלבד מקרה של ההפרה הרביעית שהלכתי במונית מהבית והחזירו אותי לכב' השופט כדורי, הוא אמר שאין קמצוץ של דבר בעניין זה ושחרר אותי במקום למעצר בית בלי איזוק ובלי ערבויות. הם ערערו ובמחוזי הערעור נדחה וכך גם בעליון". לטעמי דברים אלה מעידים שהמשיב אינו מפנים את משמעות הפרותיו הקודמות. אין הוא מפנים את הדרך שהלכו לקראתו אז, עת הסתפקו בחילוט זה או אחר ואין הוא מבין כי בית המשפט העליון סבר שלא די בחילוט ויש לשנות את מעמדו לעצור באיזוק אלקטרוני. הכול לנוכח אותן הפרות. לטעמי- מקום בו עצור הפר תנאי שחרורו, אינו המקרה הראוי להיכלל בגדר אותם מקרים חריגים, גם בהתאם לגישה המקלה המאפשרת יציאה לעבודה עם חלונות, תוך התרת המעמד של עצור באיזוק. הדברים יפים עוד יותר, עת עולה כי המשיב גם מזלזל באותן הפרות.

23. מצאתי גם ממש בטענת ב"כ העוררת כי יש לתת את הדעת לעובדה שבכתב האישום הנוסף אשר הוגש בעניין הפרת התנאים נטען כי באחת מההפרות בוצעה עסקת סמים. הודגש כי עבירה שכזו ניתן אפוא לבצע בשניות והדברים יפים במיוחד כאשר הוצעה חלופה של עבודה במקום שאינו סגור, בכל רחבי הארץ וכאשר העבודה הינה עם עובדים נוספים. בחלופה שכזו קיים קושי מובנה בביצוע פיקוח אשר בנסיבות העניין הוא דרוש. לא זו החלופה ולא זה המקרה - בהם יש לאפשר חלונות במשך כל שעות היום וכאותו מקרה חריג, אשר הובעה דעה בבית המשפט העליון כי הוא אפשרי, במקרים חריגים.

24. ועוד; כאמור לעיל האמור בתסקיר היה מותנה בכך שתימסר בדיקה לאיתור סמים אשר תוצאותיה יעידו על ניקיון מסמים. מקום בו לא בוצעה אותה בדיקה עובר לדיון בבית משפט קמא, הרי שבכל מקרה, ראוי היה להתלות את ההחלטה נשוא הערר בכך שזו תושלם והמשיב אכן ימצא נקי מסמים.

25. בטרם חיתום אציין כי ב"כ העוררת טענה בדיון היום שבעניין השותף לעבירה, נקבע מועד לשמיעת הטיעונים לעונש כבר בחודש ספטמבר. נטען כי היה ניתן לנהוג כך גם עם המשיב, אך הוא שביקש דחיה כדי שיתקבל תסקיר עובר למועד שמיעת הטיעונים בעניינו. יש ממש בטענה כי - מקום בו נעתרו לבקשת המשיב לדחייה זו, הרי שהטענה שדווקא פרק הזמן של הדחיה, הוא הקריטי מבחינת מצוקתו הכלכלית והוא זה שיש בו להצדיק יציאה לעבודה - היא בעייתית.

26. עוד יש ממש בדברי ב"כ העוררת כי המשיב דן שוחרר עוד בתחילת ההליכים למעצר בית, בשונה ממעורב אחר, בגלל הנחה שהתשתית הראייתית בעניינו חלשה יותר. ברם, בסופו של יום הוא הורשע, כמו האחר. אחר אשר בשונה ממנו, נותר אז במעצר.

27. בדיון היום טענה ב"כ המשיב כי נפתחו כבר חלונות בפועל בהתאם להחלטת כב' השופט הרבסט, שכן ההחלטה על עיכוב ביצוע החלטתו, ככל הנראה, לא נמסרה למרכז הפיקוח. נטען כי חרף זאת לא ניצל זאת המשיב ולא יצא מהבית. אין בידי כלים לבדוק האם אכן כך ארע, אך מכל מקום, אף בהנחה זו - איני סבורה שדי בעובדה שהמשיב כיבד את עיכוב הביצוע שנמסר לבאת כוחו, במשך כיום, כדי להוליד מסקנה שונה.

28. כדי להפס את דעת ב"כ המשיב אבהיר כי לא מצאתי להגיע למסקנה שונה - גם לאחר ששקלתי את טענתה בדבר גדר המקרים בהם ראוי כי תתערב ערכאת ערעור. אציין, כי לא הקלתי ראש גם בהמלצה שבשולי התסקיר, בעוד אין חולק כי לא כדבר שבשגרה יסטה בית המשפט מהמלצה שבתסקיר (כמצוין לעיל, ההנחה היא כי המשיב ימצא נקי מסמים, באופן שההמלצה המותנית אכן עומדת בעינה).

29. בהמשך לכל האמור - אני מוצאת לקבל את הערר ולבטל את ההחלטה מיום

11.8.16. המשיב יותר במעצר באיזוק אלקטרוני באותם תנאים שעמדו, ערב מתן ההחלטה נשוא

הערר.

המזכירות מתבקשת לשלוח החלטה זו לב"כ הצדדים (על יסוד הסכמתם בתום הדיון) וכן למרכז הפיקוח.

ניתנה היום, י"ב אב תשע"ו, 16 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.